

Coordenadas

Revista Universitaria de Cultura / Inverno 1988/89

4

XABIER GONZALEZ

2

**I eu espertei-me e presentín as túas
xenxivas**

Gueivotas,
arrotadas de liño
no suspiro;
palpebras,
beizos de debezo, ou
anduriñas...

1

NO ONTE

I eu espertei-me e presentín as túas xenxivas,
unhos dentes de marfín e branco raio,
unhos beizos de non sei,
unhas meixelas,
naqueloutro daquela cunha lúa por amiga...

I eu espertei-me e presentín as túas xenxivas,
era ledo de non ter-te posuido,
de finxir un pracer que eu non tiña,
de conquistar porvir,
anque a morte masacraba, unha a unha, as utopías...

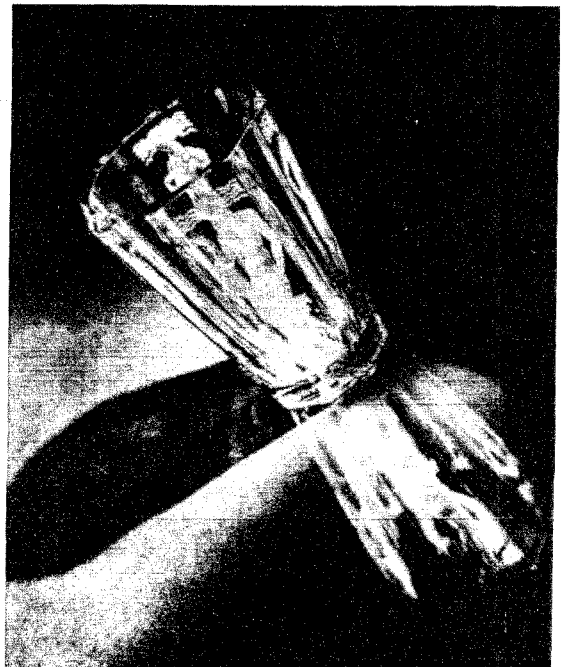
I eu espertei-me e presentín as túas xenxivas,
quixen ver alén da túa dormida,
percurar ise tempo de palabras e suspiros,
encanecer arrolando a sirea to deu riso;
mais sempre
sempre
desexando un despertar o carón do teu calor,
das túas xenxivas...

NO DESTERRO

I eu fun-me e levei comigo as túas
xenxivas,
penduradas nun adoecido corazón,
tremendo sempre a cada latexo esgarecido;
porque o lonxe contigo fica perto,
porque vivo alén
sin deixar de estar contigo.

I eu fun-me e levei comigo as túas
xenxivas,
como rios de pregallas
nos ouvidos,
como murchas angueiras de te ter
ou, cecais,
como testán segundo de eterna sinfonía.

I eu fun-me e levei, tamén, as túas
xenxivas,
miña rula de cartón,
miña ferida,
que de non ver-te retratei-te na espranza,
que de non ter-te misturei-te coa morriña,..

3

NO HOXE

I eu voltei e non atopei as túas xenxivas,
nin os dentes de marfín,
nin os beizos,
só feridas...

I eu voltei presentindo as túas xenxivas,
co fondo aceno daquil tempo xa fuxido,
coa seguraza de ter-te desexado,
nun desterro que,
meu ben,
eu non quería...

I eu voltei e ti xa non estabas,
nin poiden tan siquer ollar as túas xenxivas,
porque a brétema lonxe te levara
pra lonxe aniñar,
miña anduriña...

4

NO AMAÑAN

I eu espertei-me e presentín as túas xenxivas,
inda que tí non foras tí,
inda que a lúa non fora xa a nosa amiga;
eu espertei-me e vin-te alí,
como noutrora,
engaiolando-me co brilar das túas xenxivas...

E morrín presentindo as túas xenxivas,
porque o tempo xungue cando non pasa,
porque o lonxe te levara perto miña,
porque, aínda así,
eu te quería...

I espertei-me e presentín as túas xenxivas...

